

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-453/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Stosowanie obniżonej stawki — Żywe zwierzęta, zazwyczaj przeznaczone do wykorzystania w przygotowaniu środków spożywczych dla ludzi i zwierząt — Dostawa, przywóz i nabycie określonych żywych zwierząt, a w szczególności koni)

(2011/C 204/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B.R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i C. Blaschke, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i B. Beaupère-Manokha, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. M. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 96 i 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy — Obniżona stawka — Dostawa, przywóz i nabycie określonych żywych zwierząt (w szczególności koni) nieprzeznaczonych do przygotowania lub wyrobu środków spożywczych dla ludzi lub zwierząt.

Sentencja

- 1) Stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej w odniesieniu do wszelkich dostaw, przywozów i transakcji wewnątrz-wspólnotowego nabycia koni Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 96 i 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska i Królestwo Niderlandów pokrywają koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Marknadsdomstolen — Szwecja) — Konsumentombudsmannen przeciwko Ving Sverige AB

(Sprawa C-122/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/29/WE — Artykuł 2 lit. i) oraz art. 7 ust. 4 — Komunikat handlowy opublikowany w gazecie — Pojęcie zaproszenia do dokonania zakupu — Cena wyjściowa — Informacje, które powinny być ujęte w zaproszeniu do dokonania zakupu)

(2011/C 204/17)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Marknadsdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Konsumentombudsmannen

Strona pozwana: Ving Sverige AB

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Marknadsdomstolen — Wykładnia art. 2 lit. i) i art. 7 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22) — Opublikowane w gazecie ogłoszenie o ofercie promocyjnej skierowanej do konsumentów i dotyczącej zorganizowanej podróży do określonego miejsca przeznaczenia w trakcie określonego okresu ze wskazaniem ceny wyjściowej — Pojęcie zaproszenia do dokonania zakupu — Wymogi odnośnie do informacji do załączenia w reklamie produktu

Sentencja

- 1) Wyrażenie „umożliwia w ten sposób konsumentowi dokonanie zakupu” zawarte w art. 2 lit. i) dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że zaproszenie do dokonania zakupu występuje wówczas, gdy informacja o produkcie i jego cenie jest wystarczająca do tego, by konsument mógł podjąć decyzję dotyczącą transakcji, przy czym nie jest konieczne, by komunikat handlowy dawał także rzeczywistą sposobność do dokonania zakupu ani by pozostawał on w związku z taką sposobnością.